

TRI ÂN THIÊN CHÚA VÀ ĐỨC MẸ VÔ-NHIỄM

Tôi được hồng ân biết đến tình thương của Đức Mẹ MARIA ngay những năm đầu đời cũng như trông thấy tấm gương thánh thiện khi còn bé tí teo. Đức Nữ Trinh Rất Thánh MARIA chiếm chỗ đứng quan trọng trong đời tôi và là Đấng tôi luôn khẩn cầu vào thời điểm quan trọng hoặc trong giai đoạn đau thương. Và tôi luôn xác tín chính Đức Mẹ MARIA làm phép lạ cho việc thực hiện ơn gọi đời tôi.

Tôi sinh ra và lớn lên tại Luân-đôn, thủ đô Anh quốc. Luân-đôn là thành phố có đa số dân sống không biết THIÊN CHÚA hoặc sống buông thả trong việc tìm kiếm thú vui cùng thành công vật chất. Thời gian gần đây thủ đô Luân-đôn lại chứng kiến cảnh tràn ngập đủ thứ người thuộc mọi chủng tộc màu da văn hóa. Đây là sự kiện làm giàu cho xã hội Anh quốc nhưng cũng kéo

theo hệ-lụy làm biến mất quan niệm về một tôn giáo duy nhất chân thật! Hiện tượng này khiến cho đời sống tôn giáo trở thành chuyện điên-rồ hoặc làm cơ cho nhiều người vấp phạm.

Chính trong bầu khí tục hóa ấy mà tôi sinh ra và lớn lên. Tôi luôn theo học tại các trường công và như thế, nền giáo dục Kitô-giáo tôi chỉ lãnh nhận từ gia đình. Thân phụ tôi là tín hữu Công Giáo trong khi thân mẫu tôi không Công Giáo. Vài năm trước khi tôi chào đời, Ba tôi được tặng cường lòng sùng kính Đức Mẹ nhờ dẫn thân trong hoạt động tông đồ thánh mẫu "Một Ngày Với Đức Mẹ MARIA". Nói thế để nhấn mạnh rằng, quả thật tôi được ân thánh bao phủ chan hòa ngay cả trước khi mở mắt chào đời!

Vì thân mẫu không Công Giáo nên mọi giáo huấn về Đức Tin tôi hấp thụ từ thân phụ. Chính Ba dạy tôi các Kinh cầu cùng Đức Mẹ MARIA và kinh Thánh Thiên Thần Bản Mệnh. Ba luôn nói với tôi về Đức Tin Công Giáo và về Các Thánh. Trong khi Mẹ khuyến khích tôi phát triển các năng khiếu về nghệ thuật, ca nhạc v.v. Ba không bao giờ phản đối các khuyến khích của Mẹ còn Mẹ thì luôn luôn tôn trọng việc Ba giáo dục hai chị em tôi trong Đức Tin Công Giáo.

Từ thơ bé tôi vốn sẵn tính lạc quan. Có lẽ tôi hấp thụ đức tính này từ hiền mẫu. Mẹ tôi luôn nhìn cuộc đời và mọi biến cố dưới khía cạnh tích cực. Vì thế tôi luôn luôn vui vẻ cười đùa nghịch ngợm. Ba âu yếm gọi tôi "con-bé hạnh-phúc"! Phần tôi, rất thích đi theo Ba đến nhà thờ lần hạt Mân Côi chung. Mỗi buổi tối trước khi lên giường ngủ Ba thường nói với tôi về Đức Mẹ MARIA và về Các Thánh.

Ngoài ra, cùng với thời gian, lớn lên trong tôi lòng quý mến cầu nguyện, đặc biệt cầu nguyện cùng Đức Mẹ MARIA. Tôi thâm tín chính nhờ lòng kính mến Đức Mẹ mà tôi can đảm tiến bước và được cứu thoát khỏi bao hiểm nguy trong cuộc đời. Rồi nhờ lời dạy của Ba, tôi thường xuyên đọc Truyện Các Thánh. Trong số các vị thánh, tôi đặc biệt cảm phục cuộc sống hy sinh và say mê Tình Yêu THIÊN CHÚA của thánh nữ Rosa da Lima (1586-1617); đức trong trắng anh hùng của thánh nữ Maria Goretti (1890-1902) và cuộc đời ba trẻ chăn chiên làng Fatima được diễn phúc trông thấy Đức Mẹ vào năm 1917.

Tất cả dữ kiện tích cực trên đây góp phần làm cho tôi ngay từ thơ bé đã hướng lòng về THIÊN CHÚA và về Đức Mẹ MARIA cũng như có khả năng hiểu rằng: có một chiều kích nào khác cao cả hơn những gì toàn tòng vật chất!

Trong khi đó Mẹ gieo vào lòng tôi niềm cảm thương sâu xa đối với người nghèo, kẻ bất hạnh, người đau khổ và những ai bị xã hội khinh rẻ. Mẹ nêu cao gương sáng cho tôi về lòng bác ái, tinh thần hy sinh và luôn dạy tôi tiếp nhận mọi người không phân biệt màu da, chủng tộc và tôn giáo. Tâm tình này khiến tôi mong ước hiến thân phục vụ tha nhân.

Thời thơ ấu tôi có dịp tiếp xúc và trông thấy hình ảnh nam nữ tu sĩ mặc áo dòng. Nhưng các vị không lôi cuốn sự chú ý tò mò của tôi cho lắm. Tôi xem sự hiện diện của các vị như chuyện

thường tình.

Thế rồi vào năm tôi lên 9 hoặc 10, Ba tôi mất việc làm. Từ đây khởi đầu giai đoạn gian nan khốn khó cho toàn gia đình. Bây giờ hồi tưởng thời gian ấy, tôi hiểu đúng là ân huệ lớn lao Đức Mẹ Vô Nhiễm dành cho tôi. Bởi vì, nhờ gian khổ mà lòng tôi không bám víu vào những gì chóng qua ở đời này!

Hai năm cuối trước khi từ bỏ tất cả để vào dòng tu là hai năm tôi sống thật hạnh phúc, mặc dầu vẫn có khó khăn. Tôi hiểu rõ hơn việc cần thiết lãnh nhận các bí tích và chỗ đứng của Đức Mẹ MARIA trong cuộc đời. Tôi thường đến Trung Tâm do các Nữ Thừa Sai Bác Ái của Mẹ Teresa Calcutta điều khiển để phụ giúp việc săn sóc người nghèo.

Một năm, tôi có dịp tĩnh tâm vài ngày nơi Cộng Đoàn Nữ Tu Phan-sinh Đức Mẹ Vô Nhiễm. Lúc trở về nhà, tôi bỗng cảm thấy lòng bùng lên niềm khao khát THIÊN CHÚA và mong ước sống duy nhất cho Ngài. Khía cạnh thừa sai của hội dòng đáp ứng nguyện vọng của tôi là hiến toàn thân cho THIÊN CHÚA và cho tha nhân qua Đức Mẹ MARIA.

Sau đó khi có dịp qua Ý lưu lại vài tuần nơi các Nữ Tu Phan Sinh Đức Mẹ Vô Nhiễm và dự lễ khấn dòng của một người bạn, tôi bỗng thấy rõ mình phải làm gì. Trở về Luân-đôn, tôi thu xếp mọi sự rồi trở qua Ý. Và đây là lần ra đi vĩnh viễn, giã biệt tất cả và mọi người để trở thành Nữ Tu Phan Sinh Đức Mẹ Vô Nhiễm.

... "Lạy Chúa, Chúa là phần sản nghiệp con được hưởng, là chén phúc lộc dành cho con; số mạng con, chính Ngài nắm giữ. Phần tuyệt hảo may mắn đã về con, vâng, gia nghiệp ấy làm con thỏa mãn. Con chúc tụng Chúa hằng thương chỉ dạy, ngay cả đêm trường, lòng dạ nhủ con. Con luôn nhớ có Ngài trước mặt, được Ngài ở bên, chẳng nao núng bao giờ. Vì thế, tâm hồn con mừng rỡ, và lòng dạ hân hoan, thân xác con cũng nghỉ ngơi an toàn" (Thánh Vịnh 16, 5-9).

("Immacolata Mia", Mensile delle Suore e dei Frati Francescani dell'Immacolata (FI), Anno XVI, n.4-5-6, Aprile-Maggio-Giugno 2007, trang 14-15)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt